

РЕШЕНИЕ

№ 24510

гр. София, 17.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав, в публично заседание на 19.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **2497** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на Д. Н. Т., е ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място]. [жк], блок 534. вход Д. етаж 6, ап. 120 срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GRAM-1309326 от 25.01.2026 г., издадена от Н. В. С., на длъжност мл.автоконтрольор към ОДМВР С., с която на основание чл. 171, т. 1, б. „з“ подбуква „гг“ от ЗДвП е наложена ПАМ-временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

В жалбата се излагат подробни съображения за незаконосъобразност на оспорената ЗППАМ. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалвания административен акт.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован се явява лично, като поддържа жалбата по изложените в нея съображения и моли оспорения акт, като незаконосъобразен да бъде отменен. Не претендира за разноси.

Ответната страна, редовно призован, не се явява лично и не се представлява. В съпроводителното писмо, с което в АССГ е представена административната преписка е направено възражение за прекомерност по реда на чл. 78, ал. 5 от ГПК.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

С атакувания в настоящото производство индивидуален административен акт – заповед № GRAM-1309326 от 25.01.2026 г., издадена от Н. В. С., на длъжност мл.автоконтрольор към

ОДМВР С., за извършени от Д. Н. Т., нарушения на ЗДвП е приложена принудителна административна мярка на основание чл. 171, т. 1, б. „з“ подбуква „гг“ от ЗДвП е наложена ПАМ- временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца

За да постанови атакуваната заповед, административният орган е приел, че водачът на МПС Д. Н. Т., при управлението на лек автомобил А. с рег. номер СВ 6133 СМ, собственост Р.-Сипва С. К., ЕГН: [ЕГН] в [населено място], [улица], управлявал МПС което било със служебно прекратена регистрация на 11.11.2025 г. поради липса на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Това представлявало нарушение на чл. 140, ал. 1, предл. 1 от ЗДвП - водачът управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред и за което на водача на МПС бил издаден АУАН серия № GA № 3644916 /25.01.2026 г.

По делото е представена и Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-1204-000012 от 25.01.2026 г., издадена от А. Т. Г., на длъжност началник група към ОДМВР С., с която на основание чл. 171, т. 1, б. „з“ подбуква „гг“ от ЗДвП при същите факти и за същото нарушение извършено от Н. В. С. е наложена още една ПАМ - временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

Към делото са приобщени писмените доказателства, представляващи цялата административна преписка по издаване на обжалваната заповед.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена чрез административния орган, в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, подадена е от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

По същество, същата е основателна по следните съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 2а, б „а“ от ЗДвП., се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

В процесния случай предмет на разглеждане пред настоящия съдебен състав, с оглед волята на жалбоподателя, е Заповед № GRAM-1309326 от 25.01.2026 г., издадена от Н. В. С., на длъжност мл.автоконтрольор към ОДМВР С., за извършени от Д. Н. Т., нарушения на ЗДвП е приложена принудителна административна мярка на основание чл. 171, т. 1, б. „з“ подбуква „гг“ от ЗДвП е наложена ПАМ- временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, при условията на делегирана компетентност, изрично посочена в акта. Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т.5, б "а", т.6 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. От представените по делото заповеди е видно, че заповеди за прилагане на ПАМ по ЗДвП могат да се издават и от мл. автоконтрольор към ОДМВР С., какъвто служител е и издателя на ПАМ. Следователно към датата на издаване на обжалваната заповед административният орган е разполагал с необходимите правомощия да постановява актове от оспореният вид.

Процесната заповед е в изискуемата писмена форма, като формално съдържа фактически и правни основания за нейното издаване.

Независимо от това, съдът намира, че заповедта е издадена при допуснато съществено нарушение на административно-производствените правила.

Със ЗИД на Закона за движението по пътищата, Обн. ДВ, бр. 64 от 2025 г., в сила от 07.09.2025 г. е приета разпоредбата на чл. 171, т. 1, буква з), с нейните шест предложения. Според тази разпоредба, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения, извън случаите по букви "а" – "ж", се прилага принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на водач, който при управление на моторно превозно средство е извършил нарушение по този закон, за което е предвидено налагане на наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от...; бб) три месеца – за нарушенията по чл. 175, ал. 1 и 5, чл. 177, ал. 5, чл. 178ж, ал. 1, чл. 182, ал. 1, т. 6, ал. 3, т. 6, чл. 182, ал. 4 и чл. 183, ал. 8.

Предпоставка за издаването на заповед с правно основание по различните състави на чл. 171, т. 1, буква з) ЗДвП е извършено от водача на МПС съответно на хипотезата на правната норма административно нарушение, което се установява с акт за административно нарушение, съставен от компетентните длъжностни лица. В случая обжалваната ЗППАМ е издадена въз основа на АУАН № № 3644916 /25.01.2026 г., съставен за нарушение на чл. 140, ал.1, пр. 1 от ЗДвП.

Видно от мотивите на заповедта органът не е посочил коя материална норма от ЗДвП е нарушена. Нарушението е описано фактически, но спрямо него не е направена правна квалификация. Такава се съдържа само в АУАН, където е посочено, че е нарушена нормата на чл. 140, ал.1, пр. 1 от ЗДвП, но такава правна квалификация в издадената заповед за прилагане на ПАМ, която е напълно самостоятелен административен акт, липсва. Видно е също така, че б."з" гр) на приложената правна норма съдържа множество хипотези, нито една от които органът не е посочил и обвързал при издаването на заповедта. При липсата на посочена материална норма няма как обективно да се прецени приложението на материалния закон. Принудителните административни мерки бидейки такива, засягащи веднага и безусловно правната сфера на адресата, следва да се прилагат стриктно, без да е необходим процес на тълкуване на волята на административния орган.

Наред с това за посоченото в АУАН нарушение, на Д. Н. Т. са издадени две заповеди за прилагане на принудителна административна мярка от една и съща дата, при една и съща фактическа обстановка, но с различни номера и издатели. Т.е налице са два отделни акта издадени спрямо Т., за едни и същи фактически състава, което е недопустимо.

Различно издадените при идентични фактически основания на база на които са издаден две идентични ЗППАМ под различни номер, от една и съща дата, от различни длъжностни лица, по един и същ член, на основание един и същ АУАН, за едно и също административно нарушение, при наложена една и съща принудителна мярка, предпоставя отмяната на оспорената заповед като издадена в нарушение на материалния закон. Налице е твърдяното нарушено право на защита, поради липсата на точно описание на обстоятелствата, при които е възприето от страна на административния орган за осъществено нарушението по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

В нарушение на задълженията си по чл. 35 от АПК, административният орган е издал двата оспорени акт, като не е изяснил всички относими към случая факти и обстоятелства. Не е ясна волята на органа за идване на две ЗППАМ. В хода на административното производство не са проверени и преценени всички събрани доказателства, съгласно нормата на чл. 36 от АПК. Налице е несъответствие на фактическите с посочените правни основания за прилагане на

процесната ПАМ. От тях не става ясно от кои юридически факти органът черпи упражнената от него властническа компетентност.

При така изложеното съдът намира, че оспорения акт е незаконосъобразен, като издаден при съществени нарушения на административно производствени правила, в нарушение на материалния закон и при несъобразяване на законоустановените цели на административната принуда, поради което следва да бъде отменен.

По разноските по производството:

Право на разноси притежава жалбоподателя, но предвид липсата на искане за присъждане на разноси по делото, такива не му се следват.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд София-град, III отделение, 70 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Д. Н. Т., е ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място]. [жк], блок 534. вход Д. етаж 6, ап. 120, Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GRAM-1309326 от 25.01.2026 г., издадена от Н. В. С., на длъжност мл.автоконтрольор към ОДМВР С..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5, изр. последно от ЗДвП.

СЪДИЯ: